

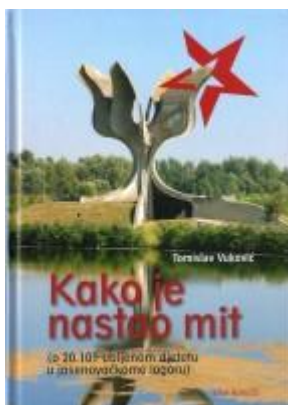
2016-03-04

hrvatsko.nebo

Friday, March 4, 2016

Kako je nastao mit o 20.101 ubijenom djetetu u jasenova kom logoru
Napisao/la Vespa, ožu. 2, 2016, 0 Comments

Tomislav Vuković : Uspješno suočavanje s prošlost u jednog mita

U izdanju Glasa Koncila ovih je dana izašao novi naslov Tomislava Vukovića „Kako je nastao mit“ (o 20.101 ubijenom djetetu u jasenova kome logoru). Vuković kontinuirano nagrizava sustav mitova zidan tijekom jugokomunističkog režima, snažno eksploatiran tijekom pripreme velikosrpske agresije i podriva ki održavan do današnjih dana.

Njegova prethodna knjiga izašla kod istoga nakladnika, „Druga ija povijest“ (Zagreb, 2012.), nije prošla

nezapaženo premda su je vode i mediji prešutjeli. U njoj su skupljeni podlisci objavljeni u Glasu Koncila o temama koje nelustrirani ostatci totalitarnoga režima, krinkaju i se „antifašizmom“, drže obvezuju om objavom. „Kako je nastao

mit“ nastavak je Vukovića eva novinskoga istraživa koga rada po kojemu je postao prepoznatljiv katoli koj i široj javnosti. Obavijesti, objašnjenja i na in manipuliranja

Teme koje Vuković stavlja u fokus mitovi su na kojima je zidana Jugoslavija i pod kojima je stenjala Hrvatska. Riječ je o mitovima kojima se hranila velikosrpska

Krivotvorine

Teme koje Vuković stavlja u fokus mitovi su na kojima je zidana Jugoslavija i pod kojima je stenjala Hrvatska. Riječ je o mitovima kojima se hranila velikosrpska agresija na Hrvatsku agitpropovski uvjeravajući sve oko sebe i u sebi da je riječ o istini. Suvremena hrvatska politika, kako ona stranačka tako i medijska, nije se prihvatila sustavne i argumentirane dekonstrukcije iz totalitarizma naslijeđenih mitova. Naprotiv, dopustila je stvaranje novih koji izravno nagrizaju temelje moderne hrvatske države. Zato je ovaj publicistički naslov, osnažen prilozima i kritičkim aparatom, važan prinos osvjetljavanju istine i dekonstrukciji ideološki motiviranih krivotvorina.

agresija na Hrvatsku agitpropovski uvjeravaju i sve oko sebe i u sebi da je riječ o istini. Suvremena hrvatska politika, kako ona strana ka tako i medijska, nije se prihvatila sustavne i argumentirane dekonstrukcije iz totalitarizma naslijeđenih mitova.

Naprotiv, dopustila je stvaranje novih koji izravno nagrízaju temelje moderne hrvatske države. Zato je ovaj publicistički naslov, osnažen priložima i kritičkim aparatom, važan prinos osvjetljavanju istine i dekonstrukciji ideološki motiviranih krivotvorina. Neka nas ne zavara činjenica što će knjigu vode i mediji naširoko zaobiti. To je u našim okolnostima zapravo pouzdan znak da je naslov vrijedan pozornosti, jer razotkriva sustav krivotvorina u službi komunističkoga antifašizma i velikosrpske mržnje. Strukturu knjige čine četiri poglavlja: Manipulacije s brojem žrtava, Kako je moguće falsificirati popise žrtava i njihov broj višestruko umnožiti, Manipuliranje podacima o djeci u logoru i Bezuspješno traženje masovnih grobnica. Svako poglavlje donosi niz zanimljivih međunaslova. Rukopis je recenzirao dr. Vladimir Geiger. Iz recenzije saznajemo kako se broj „ubijene djece“ mijenja od autora do autora i doseže 29.000. Međutim, „Vuković se je potrudio pregledno i jasno donijeti sve najvažnije obavijesti i objašnjenja nezaobilazna u razumijevanju nakana popisivača i poimeničnih popisa, a i na inače manipuliranja popisima jasenovskih žrtava... tekstom i priložima popunjava važne nepoznanice u razumijevanju nezaobilaznih pitanja suvremene povijesti, naime broja jasenovskih žrtava...“.

Miklenić : Ništa zajedničko s povijesnom istinom

U Uvodu Ivan Miklenić ističe kako knjiga „ulazi tek u jedan segment nevjerojatno velikoga sustavno širenoga i dogmatičnoga mita o jasenovskom logoru“, te da je ona „važan doprinos da se proširiti kritički, a osobito intelektualac ili povijesni znanstvenik, suočavaju s činjenicom da su stradanja u jasenovskom logoru poslužila i kao temelj za stvaranje mita koji više nema gotovo ništa zajedničko s povijesnom istinom“.

U predgovoru autor ističe da se knjiga mogla nadopuniti poglavljem „Kako se održava mit“ budući da su „u dodatku objavljena tri teksta, koji pokazuju šokantno i gotovo nevjerojatno krajnje neznanstveno i manipulatorsko nastojanje djelatnika JUSP-a

Jasenovac da grčevito obrane neobranjivo – spomenutu brojku ubijene djece“. U Dodatku knjizi objavljen je (za rušenja i razumijevanje jasenovskoga mita jedan od kapitalnih novinskih tekstova novijega doba) tekst dr. Stjepana Razuma „Obavješujem hrvatsku javnost da sam otkrio veliku prijevaru u Jasenovcu“ prethodno objavljen u Hrvatskom tjedniku od 11. lipnja 2015., zatim odgovor na taj tekst odgovorne osobe Javne ustanove spomen područja Jasenovac (intervju Zdenko Čori, Baza podataka sadrži iste žrtve kao i prije 1. lipnja, H. tjednik, 2. srpnja 2015.) i reagiranje dr. Razuma na tvrdnje iznesene u intervjuu (Tvrtnica Utilis pokušava smicalicama prekriti jasenovsku prijevaru, H. tjednik 2. srpnja 2015.).

Komemoriranje etnika u Jasenovcu

Jedna od najdojmljivijih dijelova knjige odnosi se, ispričavam se zbog subjektivnosti, na međunaslov „etnici i ‘doma a popularna kultura’“. Vjerojatno sam tekst po drugi put pročitao, no, ipak me je svojom svježinom iznova osvojio. Svježina se odnosi na činjenicu da se najmanje jednom godišnje u Jasenovcu službeni predstavnici Hrvatske klanjaju etnicima. Naime, kaj. Vuković je došao do podataka o tome kako su u borbi s ustašama „u velikoj bitki na Lijeve Polju nedaleko od

Banje Luke od 30. ožujka do 8. travnja 1945.“ etnici dobili po labrnji, onak’, temeljito. Zato što je bilo baš tako kako je bilo, poštovani kritičari, o toj borbi i niste u školi niti vas mediji o tome svake godine 8. travnja podsjetili, onako kako to rade kad je u pitanju tzv. „ustanak“ u Srbu.

Neobranjivo

U predgovoru autor ističe da se knjiga mogla nadopuniti poglavljem „Kako se održava mit“ budući da su „u dodatku objavljena tri teksta, koji pokazuju šokantno i gotovo nevjerojatno krajnje neznanstveno i manipulatorsko nastojanje djelatnika JUSP-a Jasenovac da grčevito obrane neobranjivo - spomenutu brojku ubijene djece“.

„ general“ Draža, me utim, bio je iskren: „Ljeve Polje postalo je najtragičnije srpsko stratište...“. Ukratko, dečki su u borbi potukli četnike (partizanija je vjerojatno bila u šumi i čekala odlazak četnika u partizane i dolazak „Crvene armije“). Zarobili su „oko 1.500 četnika sa zapovjednikom ‘vojvodom’ Pavlom Đurišićem i njegovim oficirskim zborom, koji su, najvjerojatnije, dijelom odvedeni i pobijeni u logoru Stara Gradiška, a drugi dio u jasenovačkom logoru“.

Draža

„General“ Draža, međutim, bio je iskren: „Ljeve Polje postalo je najtragičnije srpsko stratište...“. Ukratko, dečki su u borbi potukli četnike (partizanija je vjerojatno bila u šumi i čekala odlazak četnika u partizane i dolazak „Crvene armije“). Zarobili su „oko 1.500 četnika sa zapovjednikom ‘vojvodom’ Pavlom Đurišićem i njegovim oficirskim zborom, koji su, najvjerojatnije, dijelom odvedeni i pobijeni u logoru Stara Gradiška, a drugi dio u jasenovačkom logoru“.

Vojvoda Đurišić pronašao se na „Poimeni nom popisu žrtava koncentracijskog logora Jasenovac“ (str. 444) sa sljedećim podacima: „Đurišić Pavle, 1907 – 1945, Titograd, Crnogorac, ubijen od ustaša 1945., u logoru Jasenovac, na neutvrđenom mjestu“. Ne samo on! Tu su i drugi koljači, „komandanti“: Major Petar Bašić, pukovnik Zaharije Ostojić, major Dragiša Vasić. Na internetskom popisu, bilježi pedant Vuković, nabrojani su još i zapovjednik etni koga Letečega odjeljenja Miloš Dujović, kapetan žandarmerije Petar Drašković, zapovjednik Jurišnog etni koga odreda Andrija Drašković, kapetan Gajo Radović. Nije navedeno koliko je „obitavaca“ jurišnih, letečkih i žandarmerijskih četnika od 1.500 zarobljenih završilo u Jasenovcu poslije poraza na Ljeve Polje. I, u čemu je štikleć?

U tome da i četnike u Jasenovcu službena Hrvatska dan danas komemorira! I to je najbolja ilustracija suvremene, nelustrirane i djelomično etnicizirane Hrvatske. Povijest se ponavlja. Ne postoji, naime, registar četnika zarobljenih u Jasenovcu 1945., a niti registar četnika sudionika velikosrpske agresije na Hrvatsku iz 1991-1998. Stoga, jer je nelustrirana Partija i danas u tihoj koaliciji s nelustriranim etničkim pokretom, tu i tamo će se nastaviti s održavanjem mita i o „ubijenoj djeci“, kojega je Vuković na 160 stranica razmontirao na sastavne dijelove. Njegova knjiga je, među ostalim, odlično

nastavno pomagalo u rucima i nastavnicima povijesti osnovnih i srednjih škola, a to, nažalost, znači i u elitnim političkim elita u Hrvatskoj. Premda nas je argumentirano „suočilo s prošlostima“ mita o „ubijenoj djeci“ ne vjerujem da će u literaturi „kurikularne reforme“.

Nenad Piska /hkv.hr/hrvatskonebo.com